

**OMBUDSMANDEN
FOR INATSIARTUT
BERETNING
FOR 2012**

Kvoter og Licenser

5.5 Afslag på ansøgning om erhvervsjagtbevis

A klagede til ombudsmanden over, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug havde meddelt ham afslag på sine ansøgninger om erhvervsjagtbevis.

Ombudsmanden fandt det kritisabelt, at A aldrig havde modtaget noget svar på sine ansøgninger om erhvervsjagtbevis, men at han i stedet fik tilsendt et fritidsjagtbevis. Ombudsmanden henstillede Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug til for eftertiden at besvare alle ansøgninger om erhvervsjagtbeviser. Ombudsmanden bemærkede, at det tilsendte fritidsjagtbevis var uhjemlet, hvis A ikke havde søgt om et fritidsjagtbevis.

Ombudsmanden fandt det kritisabelt, at den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrugs overvejelser om mulighed for dispensation ikke fremgik af styrelsens afgørelser. Ombudsmanden henstillede Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug til for eftertiden at efterleve sagsbehandlingslovens § 22 om begrundelsespligt samt sagsbehandlingslovens § 24 om begrundelsers indhold i de til fælde, hvor der meddeles afslag på ansøgninger om erhvervsjagtbevis.

Ombudsmanden fandt det uheldigt, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug i et svar til ombudsmanden havde anført en mulighed for at overveje dispensation på baggrund af en betingelse, som ikke fremgår af lovgivningen.

Ombudsmanden fandt det uheldigt, at der under sagens behandling havde været tvivl om, hvilken afgørelse, der vedrørte hvilken ansøgning. Ombudsmanden henstillede, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for eftertiden i sine besvarelser af breve, ansøgninger og andre henvendelser fra borgere henviser til, hvilken henvendelse af hvilken dato fra borgeren, som besvarelsen vedrører.

Ombudsmanden fandt den af Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug anvendte standardformulering som klagevejledning uheldig, idet borgeren kan få det indtryk, at borgeren har et retskrav på, at departementet skal genoptage sagen, hvis der er kommet nye oplysninger eller er truffet afgørelse på forkert grundlag. Ombudsmanden henstillede, at departementet ikke anvender standardformuleringen. Departementet kan i stedet, efter en konkret vurdering i den enkelte sag, i henhold til god forvaltningsskik, vælge at henvise til, at borgeren kan lægge sag an ved domstolene eller klage over afslaget til Ombudsmanden for Inatsisartut.

Ombudsmanden fandt, at den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug i sine afgørelser ikke havde henvist korrekt til lovgivningen. Ombudsmanden henstillede Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug til for eftertiden at henvise til lovgivningen på en måde, så der ikke er tvivl om, hvilken lovgivning, der danner grundlag for departementets afgørelse.

Ombudsmanden fremkom med nogle generelle bemærkninger vedrørende kommunernes rolle i ansøgningssager om erhvervsjagtbevis.

Ombudsmanden henstillede Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug til for eftertiden at stile sine afgørelser i sager om erhvervsjagtbeviser til den pågældende ansøger, som primær adressat.

Ombudsmanden blev under sagens behandling opmærksom på nogle forhold vedrørende landstingsloven om fangst og jagt samt bekendtgørelsen om erhvervsjagtbeviser, der kan give anledning til tvivl. Ombudsmanden har hertil bemærket, at ombudsmanden går ud fra, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug forvalter sin praksis i overensstemmelse med landstingsloven, som har forrang for bekendtgørelsen og, at departementet er opmærksomt herpå ved næste ændring af lovgivningen (j.nr. 2010-821-0001, udtalelse af 13. januar 2012).

A søgte, gennem sin bopælskommune, om erhvervsjagtbevis den 22. september 2009, men modtog i stedet et fritidsjagtbevis fra den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug, uden at få svar på sin ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Herefter søgte A igen om erhvervsjagtbevis den 14. januar 2010 og den 15. marts 2010. A modtog afslag herpå fra den daværende styrelse ved brev af 26. marts 2010 og brev af 6. april 2010.

A klagede herefter til mig ved brev af 28. april 2010, som kommunekontoret i K By havde videresendt til mig:

”Jeg beklager at måtte rette henvendelse, idet jeg endnu ikke har fået tildelt fangstbevis. Jeg sendte mit fangstbevis for fritidsjægere i midten af oktober 2009. Jeg har endnu ikke fået tilsendt en ny fangstbevis, og jeg mangler den. Jeg ønsker at få den lavet om til fangstbevis til hovederhverv, idet jeg siden 1950-erne har drevet fangst som hovederhverv frem til min sygdom, i første omgang fra en mindre båd og fra 1975 fra en 36 fods rejekutter. Jeg har dog solgt kutteren, som nu stadig fungerer.

Jeg solgte den i 1998, da jeg ikke kunne holde ud at se den ligge stille under min sygdom, og på grund af forskellige forhold.

Jeg fik for første gang tildelt fritidsjægerbevis i 2007, hvilket jeg returnerede med det samme, og på samme måde i 2008, men jeg betalte gebyret for 2009 med det samme ved fejl. Jeg prøvede via erhvervskontoret her at få det rettet, dog uden held. Vi rettede henvendelse flere gange, men blev afvist med henvisning til flere forhold.

Vi prøvede så via den lokale fangerforening her i K By og via hovedorganisationen, da jeg er medlem af lokalforeningen og har været medlem i bestyrelsen frem til den tid,

Jeg blev syg. Nu er jeg rask igen, takket været den gode behandling, lægerne gav mig og efter operation i Danmark. Nu er jeg helt rask og fejler intet.

Jeg vil blot have fangst- og fiskeribevis som hovederhverv, så jeg kan supplere min alderspension ved indhandling af fisk til indkøb af materiale m.m.

Jeg kan på grund af alderspensionen kun bruge indtægterne til køb af materiale, og jeg vil ellers også bidrage til andet på grund af min kones indtægter. Vi har endvidere et boligstøttehus, hvorfor jeg også gerne vil bidrage til dækning af disse udgifter.

Endvidere har jeg følt, at jeg ikke kan undvære livet på havet, og savner det meget, når jeg blot ligger stille i byen.

Jeg håber, at I forstår mit brev, fordi jeg endnu i længere tid gerne vil have mulighed at sejle, og først ønsker at trækker mig tilbage, når jeg selv føler, at ikke længere kan klare det.

Jeg håber, I forstår mig. Jeg kan heller ikke lide at overtræde reglerne, da mine medborgere stadig retter henvendelse til mig for at få oplysninger."

Klagen var vedlagt e-mail af 14. januar 2010 fra arbejdsmarkedskonsulenten i kommunekontoret i K By, som videresendte følgende ansøgning af 14. januar 2010 fra A til Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug:

"Jeg ønsker at få tildelt fangst- og fiskeribevis til hovederhverv for 2010.

Jeg skal for det første orientere om, at jeg har haft fangst og fiskeri som hovederhverv i hele mit liv, og fremsender vedlagte kopi af beviserne til hovederhverv siden 2002.

Jeg fik ved fejl fremsendt fritidsjægerbevis for 2009, og betalte gebyret uden at have undersøgt beviset nærmere, i den tro at det var et bevis til hovederhverv. Da jeg opdagede fejlen, forsøgte jeg at få det ændret til bevis til hovederhverv, men fik afslag.

Derfor søger jeg nu om et bevis til hovederhverv, idet jeg føler, at jeg bliver behandlet anderledes i forhold til andre, der stillet som mig.

Af ansøgningen fremgår det også, at fanger og fiskerforeningen i K By støtter min ansøgning.

I håb om positiv behandling og godkendelse."

Det fremgik af brevet, at en kopi var sendt til KNAPK.

Klagen var endvidere vedlagt følgende e-mail-udveksling af 24. februar 2010 mellem en medarbejder i Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug og en fangst- og fiskerikonsulent i kommunekontoret i K By.

Fangst- og fiskerikonsulenten skrev følgende til en medarbejder i styrelsen:

"Ovennævnte har rettet henvendelse om, at han har haft et forkert fangstbevis i 2009, vil gerne have tilsendt fangstbevis til hovederhverv. Venligst kontakt mig."

Og medarbejderen i styrelsen besvarede henvendelsen således:

"Vores chef har sagen vedr. A, men har orienteret mig om, at der skal gives afslag."

Fangst- og fiskerikonsulenten, kommunekontoret, sendte følgende e-mail af 1. marts 2010 til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug:

"Ovennævnte har rettet henvendelse igen om, at han har haft et forkert fangstbevis i 2009, vil gerne have fangstbevis til hovederhverv. Da vi ikke har fået klar besked hidtil, vil gerne have det.

Ved sin henvendelse sagde han, at vi ikke burde ikke yde vejledning, når vi ikke ved noget om loven, hvorfor vi gerne vil have klar besked, også at han også orienteres om forholdene."

Ved e-mail af 2. marts 2010 videresendte fangst- og fiskerikonsulenten en støtteskrivelse fra F (Fisker- og Fangerforeningen i K By) til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug om foreningens støtte til at A skulle modtage et erhvervsjagtbevis.

Klagen var endvidere vedlagt følgende brev af 15. marts 2010 fra A, uden angivelse af modtager:

"Jeg vedlægger dette som supplement

For det første solgte min jeg kutter i 1998 på grund af sygdom.

I 2007 var jeg tæt på en hjerneblødning og blev behandlet i Danmark, og først i 2009 blev jeg rask og har været rask siden. Jeg har derfor i disse år ikke kunnet drivet erhvervet ordentligt. Jeg håber i forstår mig.

[...]

PS: Når i sender beviset, betaler jeg det.”

Klagen var også vedlagt følgende e-mail-udveksling.

Erhvervskonsulenten i kommunekontoret skrev følgende til den daværende styrelse:

”Sendt: 16. marts 2010

[...]

Fangstbevis

Vi kræver, at A’s ansøgning afgøres. Endvidere skal vi meddele, at A er medlem at Fanger- og Fiskerforeningen.”

Og en medarbejder i styrelsen videresendte mailen til styrelsens kontorchef:

”Sendt: 25. marts 2010

[...]

Kan du svare denne?”

Klagen var yderligere vedlagt følgende e-mail af 26. marts 2010 fra kontorchefen for den daværende styrelse til erhvervskonsulenten i kommunekontoret:

”Officiel mail, j.nr. x

Jeg skal meddele, at vi har behandlet A’s klage over afslag af tildeling af fangstbevis til hovederhverv og har givet afslag i A’s ansøgning og fangstbevis.

Vi har begrundet det med det nedennævnte lov, som indeholder regler om af ansøgning om fangstbevis til hovederhverv, hvor man skal tage hensyn til indkomsterne i 2007 og 2008 i forbindelse med ansøgning om fangstbevis for 2010. Ud fra indkomstoplysningerne til os ligger A’s indkomster fra fangst og fiskeri i 2007 og 2008 kun på ca. 11 % af det samlede bruttoindkomst. Vi har derfor givet afslag.

Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af landstingslov om fangst og fisker[i]

(Ændring af bruttoindkomstgrundlaget, delegation af kompetence til kommunerne)

"4) der har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50 % af pågældendes samlede bruttoindkomst, jf. dog litra a-c. Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er under 210 BT (150 BRT), indgår i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri."

Klagen var herudover vedlagt kopi af udfyldt ansøgning om udstedelse af erhvervsjagtbevis for 2010, underskrevet 22. september 2009.

Det fremgår af ansøgningen, at ansøgeren ikke opfylder skemaets punkt 3, som blandt andet henviser til, at ansøgeren "Har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50 % af pågældendes samlede bruttoindkomst." Der er endvidere sat kryds ved, at "Ansøgeren opfylder ikke kravet i pkt. 3 og der ansøges om dispensation herfra, idet ansøger fremover agter at opfylde kravet i nr. 3." Det fremgår videre af ansøgningen, at den lokale fisker- og fangerforening er hørt i sagen, og at foreningen kan støtte dispensationen.

Klagen var endvidere vedlagt kopi af betalt girokort for erhvervsjagtbevis for 2002, 2003, 2004, 2006, 2007 og 2008.

Jeg skrev herefter til den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug, ved brev af 19. maj 2010:

"Vedrørende Styrelsens journal nr. x har jeg fra A modtaget vedlagte klage over afslag på jagtbevis som fanger.

Jeg har endnu ikke grundlag for at vurdere, om klagen giver mig anledning til at iværksætte en undersøgelse. Jeg beder derfor Styrelsen i første omgang orientere mig om, i hvilket omfang der i forbindelse med Styrelsens afgørelse har været taget hensyn til dispensationsmulighederne jfr. § 1 nr. 2 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændringer i Landstingslov om fangst og jagt."

Da jeg ikke havde modtaget svar, rykkede jeg den daværende styrelse for svar ved brev af 8. juli 2010.

Den 19. juli 2010 modtog jeg følgende svar fra den daværende styrelse:

"Vedrørende forhåndshøring fra A over afslag på jagtbevis som fanger

Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug skal beklage og undskylde, at der ikke er blevet svaret på den første henvendelse fra Landstingets Ombudsmand.

Undertegnede er først for et par dage siden blevet bekendt med erindringskrivelsen. Jeg har derfor kun et yderst overfladisk kendskab til sagen men for ikke at trække den yderligere I langdrag, sender jeg vedhæftet sagens dokumenter. Disse er på grønlandsk og vil blive oversat såfremt det måtte ønskes.

Jeg kan yderligere oplyse, at kontorchef ..., der tidligere har været sagsbehandler på sagen, er tilbage i sin stilling 02.08.2010."

Brevet var vedlagt:

- 1) E-mail af 19. november 2009 fra kontorchefen for den daværende styrelse til departementschefen og en medarbejder i departementet.
- 2) E-mail-korrespondance af 19. og 20. november 2009 mellem kontorchefen for den daværende styrelse og erhvervskonsulenten i kommunekontoret i K By.
- 3) Kommunekontorets videresendelse af A's ansøgning af 14. januar 2010 om erhvervsjagtbevis vedlagt kopi af betalt girokort for erhvervsjagtbevis for 2007 og 2008 til Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug
- 4) Kopi af hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser.
- 5) E-mail af 1. marts 2010 fra fangst- og fiskerikonsulenten i kommunekontoret til departementet.
- 6) E-mail af 2. marts 2010 fra fangst- og fiskerikonsulenten i kommunekontoret til departementet, vedhæftet F's støtteerklæring til A.
- 7) E-mail af 25. marts 2010 fra erhvervskonsulenten i kommunekontoret til den daværende styrelse.
- 8) E-mail af 16. marts 2010 erhvervskonsulenten i kommunekontoret til den daværende styrelse og e-mail af 25. marts 2010 til kontorchefen i den daværende styrelse fra en medarbejder i styrelsen.
- 9) E-mail-korrespondance af 25. marts 2010 mellem den daværende styrelse og K2 By skatteafdeling.

10) Den daværende styrelses afgørelse af 26. marts 2010 om afslag på A's ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Ad 1) E-mail:

"For det første blev jeg for øjeblik siden ringet op af erhvervskonsulenten ... (K By), han var vred, og han spurgte om, hvorfor ovennævnte havde fået afslag på sin ansøgning til erhvervsjagtbevis. Jeg gav ham den forklaring, at vedkommende af en tidligere ansat (...) havde fået en dispensation til erhvervsjagtbevis i 2006, 2007 og 2008 trods kommunens indstillinger om at der ikke udstedes et erhvervsjagtbevis. Denne gang har vi efter bekendtgørelsen vurderet at han gives afslag. Jeg gav ... en forklaring og at afslaget vil blive sendt med en klagevejledning vedlagt.

Lidt senere ringede selve personen, A op. Han var endnu mere vred. Personen er ... år, tidligere førtidspensionist pga. sygdom. Nu var han blevet så rask, at han nu har modtaget en indstilling fra KNAPK's lokalafdeling i K By. Jeg forsøgte at forklare ham at vi arbejder efter lovgivningen og han råbte ad mig og kom med skældsord. Han beskyldte endda os med at vi i vores arbejde diskriminerede folk, at selv blinde har fået udstedt erhvervsjagtbevis. Jeg anmodede ham om at sende dokumentation på dette til os, som han indvilgede i. Men han var meget vred over demokraterne og ønskede at de snart bliver væltet osv. og at han endda vil lægge sag an imod os og kom med andre trusler. Han vil klage hertil og sluttede samtalen. En lille redegørelse fra mig, det kunne jo være at han ringer til Jer."

Ad 2) E-mail:

"**Sendt:** 19. november 2009 15:43

[...]

Ifølge § 3, stk. 5 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 33 af 17. december 1996: Personer, der ved modtagelse af pension driver erhvervsjagt, kan fortsat løse erhvervsjagtbevis ved dispensation efter forudgående høring af den lokale fisker- og fangerforening.

Vi vil gerne vide, hvad der ligger til grund for afslaget, idet ovennævnte er opfyldt af ansøger i ansøgningen."

Og

"**Sendt:** 19. november 2009

[...]

Vedhæftede filer: Hjemmestyrets bekendtgørelse om erhvervsjagtbeviser.doc

Jeg skal oplyse at nedennævnte Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 33 af 17. december 1996 er ophævet og er erstattet af:

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser.
Nævnte bekendtgørelse er vedlagt.

I den fremgår det at nedennævnte bestemmelse er slettet i den reviderede bekendtgørelse af 2003.

Jeg beklager at I ikke har vidst at Hjemmestyrets bekendtgørelse om erhvervsjagtbeviser blev revideret i 2003. Ansøgninger vurderes nu efter bestemmelsen i § 3 i den nu gældende bekendtgørelse.

Jeg skal herfra oplyse at afgørelsen med begrundelsen sendes til A, herunder klagevejledningen, såfremt han vil klage over afgørelsen."

Og

"**Sendt:** 20. november 2009 12:01

[...]

A har i de sidste 10 år blevet tildelt erhvervsjagtbevis (kopi kan fremsendes) også i overgangsperioden til alderspensionen.

Bortset fra 2009, hvor han uden at have noteret sig havde betalt gebyret for det modtagne fritidsjagtbevis, som han troede var et erhvervsjagtbevis.

Vi er bekendt med det der står i § 3, og indtil 2009 har vi uden problemer indhentet indstillinger fra fangerforeningen og udstedt til personer der har haft erhvervsjagt som hovederhverv det meste af deres liv, hvorfor er dette nu pludselig ikke muligt.

Personer der har haft jagt/fiskeri som hovederhverv det meste af deres liv tager det hårdt, når udstedelsen af erhvervsjagtbevis ikke mere er muligt, og de oplever at de bliver frarøvet dem denne rettighed."

Ad 5), 6), 7) og 8) e-mailsene er tidligere citeret ovenfor.

Ad 9) e-mail fra den daværende styrelse til skatteafdelingen i K2 By:

"Jeg vil gerne have oplysninger om A's, cpr.nr. ... indkomster. Han har søgt om bevis som fanger som hovederhverv. Vi har ingen oplysninger om hans indkomster, hvorfor denne anmodning."

og svar fra K2 By skatteafdeling:

"2007 A-indkomst 256.943 B-indkomst 28.331

2008 A-indkomst 55.002 B-indkomst 6.210"

og intern videresendelse i den daværende styrelse af svaret fra skatteafdelingen i K2 By:

"Nedenfor kan du se A's indtægter."

Ad 10) e-mailen er tidligere citeret ovenfor.

Jeg skrev herefter følgende brev af 7. december 2010 til departementet:

"[...]

Jeg har efter gennemgang af departementets sagsmappe besluttet at behandle klagen.

Jeg beder derfor departementet om at redegøre for sin opfattelse af sagen.

Jeg gør samtidig opmærksom på, at jeg fortsat afventer departementets svar på, i hvilket omfang der i forbindelse med afgørelsen er taget hensyn til dispensationsmulighederne jfr. § 1 nr. 2 i landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændringer i Landstingslov om fangst og jagt.

Af bestemmelsen fremgår det, at Landsstyret/Naalakkersuisut kan meddele dispensation fra betingelserne vedr. en indtægtsandel på mindst 50 % hidrørende fra fangst og fiskeri m.v., når det kan godtgøres, at særlige omstændigheder har bevirket, at disse betingelser ikke har kunnet opfyldes.

Baggrunden for, at jeg har bedt departementet redegøre for, i hvilket omfang departementet har taget hensyn til dispensationsmulighederne, er, at A i sin klage til mig bl.a. har vedlagt kopi af en supplerende skrivelse, knyttet til hans ansøgning om erhvervsjagtbevis, hvori han oplyser, at han i 2007 var tæt på en hjerneblødning og blev behandlet i Danmark og at han først i 2009 blev rask. Han angiver, at han i de mellemliggende år af nævnte helbredsmæssige årsager ikke har kunnet drive erhvervet ordentligt. Den supplerende skrivelse er dateret 15. marts 2010."

Jeg modtog den 21. december 2010 en bekræftende e-mail af 21. december 2010 fra departementet på modtagelsen af mit brev.

Den 13. januar 2011 modtog jeg følgende svar af 11. januar 2011 fra departementet:

"Vedr. Deres seneste henvendelse af 7. december 2010 om A-sagen, jf. Deres j.nr.: 2010-821-0001

I brev af 7. december 2010 har De bla. anmodet om en redegørelse fra Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (APNN) om departementets afslag på A's ansøgning om erhvervsjagtbevis i henhold til § 6, stk. 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser.

Redegørelse:

A er en ...-årige alderspensionist som efter sagens oplysninger har søgt om erhvervsjagtbevis efter ovennævnte bekendtgørelses § 6, stk. 1 hos sin bopælskommune i årene 2006, 2007 og 2008. Han havde i alle årene fået afslag fra bopælskommunen, begrundet med manglende opfyldelse af kravene hertil; til gengæld blev han indstillet til at få tildelt fritidsjagtbevis i pågældende år. Ansøgeren afslog dog efter eget udsagn at tage imod kommunens tilbud om fritidsjagtbevis i alle årene, selvom han fejlagtigt betalte fritidsjagtbevisgebyret for så vidt angår år 2009, jf. hans klageskrivelse af 3. maj 2010.

Efter § 6, stk. 2 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser skal bopælskommunen påse, at den enkelte ansøger opfylder lovens krav til tildelingen af et erhvervsjagtbevis.

Opfylder andrageren ikke de hertil stillede krav, foreskriver bestemmelsens stk. 3, må bopælskommunen ikke attestere, og afslaget skal skriftligt meddeles ansøgeren med genpart til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

Det er i den forbindelse APNNs faste praksis at henholde sig til indholdet af bopælskommunens skriftlige attester om den enkelte ansøger, forudsat disse er overensstemmende med lovens krav i øvrigt.

Ved en fejl, uagtet at han konkret hverken opfyldte lovens almindelige krav hertil, jf. § 3, nr. 4 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser, eller de krav, der i almindelighed skal indfries for at dispensation fra lovens almindelige krav efter § 1, nr. 2 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov om fangst og jagt kan komme på tale, blev A alligevel meddelt erhvervsjagtbevis i årene 2006, 2007 og 2008 med det samme. De begåede fejl blev daværende Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Jagt (APNA) imidlertid først klar over i år 2009 efter en henvendelse fra andragerens bopælskommune i forbindelse med hans indgivelse af en ansøgning om erhvervsfangstbevis på ny. Heri ligger begrundelsen for afslaget på A's ansøgning, hvad det jagtår angår. Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug skal dertil henlede Deres opmærksomhed på det forhold, at APNN er efter § 7, stk. 4 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser i almindelighed beføjet til at annullere et udstedt erhvervsjagt bevis, hvis:

“betingelserne for erhvervsjagtbeviset ikke var til stede ved udgivelsen, eller hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er til stede.”

APNN skal desuden oplyse, at der for nærværende foreligger ikke en umiddelbar risiko for, at samme fejl gentages, da der er sket personaleskift i den mellemliggende periode.

For så vidt angår Deres spørgsmål om, hvorvidt daværende APNA i sin 2009 afgørelse har taget hensyn til de dispensationsmuligheder, som fremgår af § 1, nr. 2 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov om fangst og jagt, skal APNN hertil svare bekræftende til genmæle. A fik efter sagens oplysninger foretaget kontrolundersøgelser af blodkarrene i hjernen ved Rigshospitalet i København i henholdsvis januar 2007 & 2008. Som nævnt ovenfor drev han erhvervsjagt i såvel året for, i år 2007 som 2008. Til trods heraf, havde han efter skattestyrelsens oplysninger ved sidste kvartal af år 2009 endnu ikke opfyldt bruttoerhvervsindkomstsandelen af de krav, der skal indfries efter § 3, nr. 4 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser for at blive tildelt en erhvervsjagtbevis efter de almindelige regler herom.

Efter de foreliggende oplysninger om sagen, foreligger der ligeledes ingen dokumentation for, at han indenfor en overskuelig fremtid bliver i stand til at opfylde dette krav, jf. § 1, nr. 2, litra 3 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008, for at en dispensation kan komme på tale. Henset til andragerens alder og øvrige forhold, har APNN ligeledes indtil videre ikke kunne finde anledning til at gøre brug af de dispensationsmuligheder, som lovens § 1, nr. 2, litra 2 og 4 frembyder.”

Jeg skrev herefter følgende brev af 24. februar 2011 til departementet:

”[...]”

Jeg konstaterer endvidere, at de sagsakter, som jeg har modtaget fra departementet, ikke omfatter de afslag, som departementet har meddelt A i henholdsvis 2010 og 2009. Jeg beder departementet tilsende mig en kopi af disse.

Jeg beder hernæst departementet besvare følgende uddybende spørgsmål:

1. § 4, stk. 2, i den gældende landstingslov om fangst og jagt fastsætter en række betingelser for at kunne opnå tilladelse til erhvervmæssig fiskeri og fangst, herunder at ansøger har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50% af den pågældendes samlede bruttoindkomst, dog således at nærmere bestemte indtægter ikke indgår i opgørelsen (jf. § 4, stk. 2, nr. 4).

§ 4, stk. 4, i den gældende landstingslov om fangst og jagt giver Landsstyret /Naalakkersuisut mulighed for, under nærmere fastsatte betingelser, at meddele dispensation fra (bl.a.) 50 % kravet:

”Stk. 4. Landsstyret kan meddele dispensation fra betingelserne i:

- 1) § 4, stk. 2, nr. 2-4, og stk. 3, når vedkommende midlertidigt inden for de nævnte perioder har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende, eller det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland.
- 2) § 4, stk. 2, nr. 4, for personer, som hidtil ikke har haft et hovederhverv.
- 3) § 4, stk. 2, nr. 4, når det kan godtgøres, at der har foreligget særlige omstændigheder, som har bevirket, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes.
- 4) § 4, stk. 2, nr. 4, for personer som tidligere har haft erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt som hovederhverv."

I lovbemærkningerne til dispensationsbestemmelsen er blandt andet anført følgende:

"For så vidt angår særlige omstændigheder menes der ufrivillige forhold for ansøgeren såsom sygdom, fysisk og psykiske skader eller andre sociale forhold, der har gjort, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes.

Har en person været ude af fangererhvervet grundet et uddannelsesforløb kan der endvidere meddeles dispensation.

Bestemmelsen skal herudover gøre det muligt for en person, der tidligere har været beskæftiget med erhvervsfangst- og jagt, men som i en periode er ophørt med dette, at træde ind i fiskeriet igen."

Jeg beder departementet redegøre for sin praksis for tildeling af dispensationer i medfør af henholdsvis § 4, stk. 4, nr. 3 og § 4, stk. 4, nr. 4.

2. A har i en supplerende skrivelse af 15. marts 2010, knyttet til hans ansøgning, oplyst, at han i 2007 var tæt på en hjerneblødning og blev behandlet i Danmark, og at han først i 2009 blev rask. Han angiver, at han i de mellemliggende år ikke har kunnet drive erhvervet ordentligt.

I 2009 ansøgte A om erhvervsjagtbevis, men blev angiveligt tilsendt et fritidsjagtbevis. Han forsøgte at få denne afgørelse ændret, men fik afslag, og har derfor heller ikke kunnet drive erhvervsjagt i 2009.

Departementet anfører i sit høringssvar til mig følgende:

"For så vidt angår Deres spørgsmål om, hvorvidt daværende APNA i sin 2009 afgørelse har taget hensyn til de dispensationsmuligheder, som fremgår af § 1, nr. 2 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov om fangst og jagt, skal APNN hertil svare bekræftende til genmæle. A fik efter sagens oplysninger foretaget kontrolundersøgelser af blodkarrene i hjernen ved Rigshospitalet i København i henholdsvis januar 2007 & 2008. Som nævnt ovenfor drev han erhvervsjagt i såvel året før, i år 2007 som 2008. Til trods heraf, havde han efter skattestyrelsens oplysninger ved sidste kvartal af år 2009 endnu ikke opfyldt bruttoerhvervsindkomstsandelen af de krav, der skal indfries efter § 3, nr. 4 i Hjemme-

styrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser for at blive tildelt en erhvervsjagtbevis efter de almindelige regler herom.”

Departementets svar forekommer mig umiddelbart uklart. Jeg må således umiddelbart antage, at det beror på en fejl, når departementet som en del af sin begrundelse for ikke i 2009 at have meddelt A dispensation henviser til, at A ved sidste kvartal af 2009 endnu ikke havde opfyldt kravet til bruttoerhvervsindkomstandel.

Jeg beder på denne baggrund departementet oplyse følgende:

- 2.a. Kan det af departementets svar udledes, at departementet ved afgørelse af sager om dispensation i medfør af § 4, stk. 4, nr. 3-4 i landstingslov om fangst og jagt, lægger vægt på, hvorvidt ansøger har levet op til kravet til bruttoerhvervsindkomstandel, forud for den periode, hvor ansøger har været afskåret fra at opfylde dette krav?
- 2.b. Har departementet undersøgt, hvorvidt A i 2006 (hvilket vil sige i perioden forud for sin sygdom) har levet op til kravet til bruttoerhvervsindkomstandel?
- 2.c. I tilfælde af, at A heller ikke i 2006 har levet op til kravet til bruttoerhvervsindkomstandel, beder jeg departementet oplyse, hvorvidt departementet har undersøgt, hvorvidt der også i 2006 forelå særlige omstændigheder, jf. § 4, stk. 4, nr. 3, i den gældende landstingslov om fangst og jagt.
3. Departementet anfører i sit høringssvar af 11. januar 2011 til mig, som en yderligere begrundelse for ikke i 2009 at have meddelt A dispensation, at der ikke foreligger dokumentation for, at A inden for en overskuelig fremtid bliver i stand til at opfylde indtægtsandelskravet i § 4, stk. 2, nr. 4, i den gældende landstingslov om fangst og jagt.
  - 3.a. Jeg beder departementet oplyse, hvilken form for dokumentation, departementet i sin praksis anerkender?
  - 3.b. Jeg beder departementet oplyse, hvorvidt departementet forud for afgørelsen har opfordret A til at dokumentere/sandsynliggøre, at han inden for en overskuelig fremtid bliver i stand til at opfylde indtægtsandelskravet.
4. Departementet anfører i sit høringssvar af 11. januar 2011 til mig, at departementet heller ikke henset til ansøgerens alder og øvrige forhold har fundet anledning til at gøre brug af dispensationshjernen.

Jeg beder departementet oplyse, hvorvidt departementets praksis afskærer alderspensionister fra at opnå dispensation.
5. Departementets afslag på dispensation i 2009 begrundes yderligere med, at A fejlagtigt var blevet meddelt dispensation i årene 2006, 2007 og 2008.

Jeg bemærker i relation hertil, at dispensationsadgangen blev ændret den 16. maj 2008, med virkning fra 1. januar 2008. Forud for vedtagelsen af landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af landstingslov om fangst og jagt havde dispensationsbestemmelsen således følgende ordlyd (§ 4, stk. 4, i landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt):

”Stk. 4. Landsstyret kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 2, nr. 2-4 og stk. 3, når det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland, og når ansøgeren midlertidigt har opholdt sig uden for Grønland af uddannelsesmæssige årsager eller lignende.”

Ændringen har efter sin ordlyd karakter af en udvidelse af dispensationsadgangen.

Uden i øvrigt (for nuværende) at forholde mig til, hvorvidt den meddelte dispensation i årene 2006, 2007 og 2008 var fejlagtig, beder jeg departementet forholde sig til, hvorvidt det forhold, at A eventuelt tidligere måtte være blevet meddelt dispensation på et fejlagtigt grundlag, afskar A fra i 2009 at opnå dispensation på grundlag af de nye (og udvidede) dispensationsregler.

Jeg beder herunder tillige departementet redegøre for, hvilke ændringer vedtagelsen af landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af landstingslov om fangst og jagt medførte i departementets dispensationspraksis.”

Da jeg ikke havde modtaget svar fra departementet, sendte jeg en rykker ved brev af 5. april 2011.

Jeg modtog følgende svar af 12. april 2011 fra departementet:

”Ombudsmanden har i henvendelse af 24. januar 2011 anmodet Departementet om tilsendelse af afslag, som blev meddelt A i henholdsvis 2009 og 2010. Ombudsmanden har i samme henvendelse stillet en række uddybende spørgsmål vedrørende afslagene i 2009 og 2010.

Departementet skal på denne baggrund besvare Ombudsmandens spørgsmål i det følgende:

1. Spørgsmål vedrørende Departementets praksis ved tildeling af dispensationer i medfør af henholdsvis § 4, stk. 4, nr. 3 og § 4, stk. 4 nr. 4.

Departementets praksis ved meddelelse af dispensationer i kraft af § 4, stk. 4 nr. 3 og 4, i landstingslov om jagt og fangst foregår på den måde, at ansøgeren bliver bedt om at søge dispensation, når ansøgeren for første gang ikke opfylder betingelserne i § 4, stk. 2 nr. 4.

Efterfølgende tildeles ansøgeren et erhvervsjagtbevis på baggrund af den ansøgte dispensation.

Opfylder ansøgeren ikke indtægtskravene i to fortløbende år efter, at ansøgeren har fået et erhvervsjagtbevis — p.b.a. en dispensation - får ansøgeren et afslag. Dette sker når ansøgeren ansøger om et erhvervsjagtbevis for tredje gang.

2. Spørgsmål vedrørende hvorvidt Departementet ved afgørelse af sager i medfør af § 4, stk. 4, nr. 3-4 i landstingslov om fangst og jagt, lægger vægt på ansøgerens opfyldelse af indtægtskravene forud for den periode, hvor ansøgeren har været afskåret fra at opfylde dette krav.

Vedrørende dette spørgsmål skal Departementet indledningsvis bekræfte, at der havde indsneget sig en fejl i Departementets svarbrev af 11. januar 2011, som Ombudsmanden selv har bemærket i sin skrivelse af 24. januar. Departementet beklager denne fejl.

Hvad angår de oplysninger Departementet lægger vægt på ved afgørelse af sager om dispensation i medfør af § 4, stk. 4 nr. 3-4, kan Departementet oplyse, at kravet til bruttoerhvervsindkomst ikke har nogen betydning i disse sagers afgørelse.

2 a. Spørgsmål vedrørende om det blev undersøgt af Departementet, om A levede op til bruttoindkomstkravet forud for sin sygdom i 2007.

Sagsbehandlingsprocessen i forhold til erhvervsjagtbeviser og i forhold til erhvervsfiskerilicenser indebærer, at bopælskommunen indhenter skattemæssige oplysninger om samtlige ansøgere. Disse oplysninger bliver derefter videresendt til Departementet i kontroløjemed.

Således modtog Departementet skattemæssige oplysninger om A i 2006.

Det skal dog pointeres, at disse skattemæssige oplysninger er først relevante året efter, idet oplysningerne bruges til at kontrollere om fangerens erhvervsjagtbevis kan fornyes.

2 b. Spørgsmål vedrørende hvorvidt det blev undersøgt af Departementet om A i 2006, levede op til kravet om bruttoindkomstandel.

Som nævnt ovenfor tilsender fangerens bopælskommune, skattemæssige oplysninger til Departementet. I denne forbindelse modtog Departementet skattemæssige oplysninger og dermed oplysninger om A's bruttoerhvervsindkomstandel.

2 c. Spørgsmål vedrørende Departementets undersøgelse om hvorvidt der i 2006, forelå særlige omstændigheder ift. A, jf. § 4, stk. 4 nr. 3-4 i gældende landstingslov om fangst og jagt.

På baggrund af ombudsmandens skrivelse af 24. januar har Departementet undersøgt sagen på ny. Dette blev nødvendigt, idet Departementet har haft vanskeligheder med, at fastlægge den eksakte forløb i henhold til A sagen, grundet de skiftende sagsbehandlere der har siddet med sagen.

Imidlertid kan Departementet meddele, at A fik en dispensation i 2006. En dispensationsansøgning af denne art imødekommes af Departementet kun når det kan lægges til grund, at der forelå særlige omstændigheder i en periode forud for det tidspunkt, fangeren indsender sin ansøgning om dispensation.

3 a. Spørgsmål vedrørende hvilken form for dokumentation Departementet anerkender for at kunne vurdere en fangers mulighed for at opfylde indtægtskravet.

Departementet undersøger om betingelserne i lovens § 4, stk. 2 er opfyldt som en del af sagsbehandlingsprocessen. Dette kræver, at der blandt andet indhentes dokumentation fra Kommunerne og skattestyrelsen.

Departementet skal understrege, at disse undersøgelser kun er bagudrettede. Departementet foretager ikke nogen fremadrettet undersøgelse i den forbindelse.

3 b. Spørgsmål vedrørende om Departementet havde opfordret A til at dokumentere hans evne, til at opfylde indtægtskravet.

Der findes ikke grundlag i fangstlovgivning til, at stille krav til fangere om, at dokumentere disses fremtidige muligheder i forhold til indtægtskravet.

4. Spørgsmål vedrørende hvorvidt Departementets praksis afskærer alderpensionister fra at opnå dispensation.

Der findes ikke regler i henhold til de gældende regler om fangst og jagt, som afskærer alderspensionister fra at opnå dispensation.

Departementet har dog pligt til, at overholde formålet med § 4, stk. 2. Denne bestemmelse indeholder blandt andet de såkaldte indtægtskrav, hvor formålet med bestemmelsen er, at udelukke ansøgere som har andre indtægtskilder end fangst.

Disse ansøgere udelukkes dog kun når bruttoindkomsten fra indtægtskilde nr. 2, overstiger 50 %.

Her finder Departementet det relevant, at drage opmærksomhed til de begrænsede muligheder der er i Grønland, så vidt det gælder afsætning af fangst og jagtprodukter.

De såkaldte indhandlingssteder der opkøber disse produkter, opererer på baggrund af såkaldte servicekontrakter som finansieres over finansloven.

De afsatte midler på baggrund af servicekontrakterne, er sjældent tilstrækkelige og medfører, at indhandlingsstederne må lukke i perioder for ikke, at opbruge midlerne inden finansåret er slut.

Derudover har fangerne lav indtjening. Det kan eksempelvis nævnes, at nogle i dette erhverv tjener mindre end 50, 000 kr. om året.

Det findes på denne baggrund rimelig og i overensstemmelse med loven, at ansøgere som har andre indtægtskilder, afskæres muligheden for at indhandle, idet dette mindsker de resterende fangers indtjeningsmuligheder.

Problemstillingen i forhold til A handler således om, hvorvidt A kan siges at have uendelige krav på dispensation, i medfør af dispensationsreglerne i fangstloven. Eftersom A blev meddelt dispensationer fra 2006, til og med 2008.

5. Spørgsmål vedrørende hvorvidt de nye regler i landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008, afskærer A fra at opnå dispensation, samt spørgsmål om hvilke ændringer vedtagelsen af landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 har medført i Departementets praksis.

Som tidligere nævnt, blev A meddelt dispensation i 2008. Denne dispensation blev meddelt på baggrund af de nye regler, idet landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 trådte i kraft den 01. januar 2008.

Heraf er det lige så relevante, at inddrage det faktum at A faktisk officielt blev erklæret rask omkring januar 2008.

Departementet skal derudover afklare, at dispensationer meddelte i medfør af fangstloven gælder i et år. Og at samtlige fangere som tidligere har søgt om dispensation i forhold til indtægtskravet, ikke har haft behov for at søge om denne type dispensation på ny, efter disses ansøgning blev imødekommet for første gang.

A's sag er således atypisk og dette skyldes, at han udelukkende har til hensigt, at supplere hans pensionsindtægt med fangst.

Fangstlovens § 4 antager, at fangeren lever udelukkende på fangst og på den baggrund oppebærer ikke mindre end 50 % af sin indkomst fra fangsterhvervet.

Spørgsmålet er her, om Departementet lovligt kan anerkende en særlig kategori af erhvervsfangere som kun har til hensigt at supplere deres indtægt med fangst?

Forudsat A indser essensen af 50 % indtægtskravet, kan Departementet dog overveje endnu en dispensation. Det skal dog pointeres heraf, at A ikke skal regne med at skulle få dispensationer år efter år, idet der hverken er hjemmel eller praksis til dette.

Hvad angår Departementets praksis på baggrund af vedtagelsen af landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 kan det oplyses, at Departementet i forhold til erhvervsfangere har udvidet de omstændigheder der kan medføre dispensation jf. gældende § 4, stk. 4.

[...]

Bilag

Departementet vedlægger afslag af 6. april 2010.

Det tilføjes, at A blev ikke meddelt et formelt afslag i 2009 som Ombudsmanden har fået indtryk af. I 2009 blev A blot tilsendt et fritidsjagtbevis i stedet for det erhvervsjagtbevis A søgte om.”

Svaret var vedlagt den tidligere citerede e-mail af 16. marts 2010 fra erhvervskonsulenten i kommunekontoret til den daværende styrelse med anmodning om svar på A's ansøgning.

Svaret var endvidere vedlagt følgende e-mail af 6. april 2010 fra kontorchefen for den daværende styrelse til erhvervskonsulenten i kommunekontoret:

”Officiel mail, jr. x

Jeg skal meddele at vi behandlede klagen over afslaget på den første ansøgning om erhvervsmæssigt fangst- og jagtbevis til A, og besluttede følgende:

Afgørelse

Vi har givet afslag på A's ansøgning om erhvervsmæssigt fiskeri- og fangstbevis.

Baggrund

Her er grundlaget for afslaget nedenstående lovgivning, det er jo sådan at for at vurdere ansøgningen om erhvervsmæssigt fangst- og jagtbevis for 2010 skal man gå ud fra indtægterne i årene 2007 og 2008. Efter de oplysninger om indtægter, som vi har fået oplyst var indtægterne fra fangst og jagt i 2007 og 2008 på omtrent 11% af indtægterne. Derfor er der givet afslag på ansøgningen.

Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af landstingslov om fangst og jagt

4) der har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50% af pågældendes samlede bruttoindkomst jf. dog litra a-c. Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er under 210 BT (150 BRT), indgår i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.

Klagevejledning

Såfremt der er fremkommet nye oplysninger eller der er truffet afgørelse på forkerte grundlag kan der klages over afgørelse hertil: Aalisarnermut Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoqarfik, Postboks 269, 3900 Nuuk. Klager har også mulighed for at anbringe sagen for retsvæsenet og videresende sagen til Inatsisartuts Ombudsmand.”

Den 4. maj 2011 sendte jeg departementets svar af 12. april 2011 i partshøring hos A.

Jeg modtog følgende svar af 9. maj 2011 fra A:

”Til anmodningen i Ombudsmandens brev af 4. maj 2011, j.nr. 2010-821-0001 har jeg følgende bemærkninger vedrørende Landsstyrets svar:

For det første fik jeg i 2007 dokumenteret min sygdom og sendt dokumenterne til Selvstyret.

For det andet har jeg forstået vigtigheden af kravet om at have indkomst på 50 %, og kræver, at man snarest sender en dispenseret erhvervsjagtbevis til mig.

Jeg vil også dokumentere fangstens betydning fra jagt for vores forsyning af mad og for dækning af regninger.

Jeg har også vedlagt en beskrivelse om tidligere forløb.”

A havde vedlagt følgende beskrivelse af det tidligere forløb:

”Tillæg til tidligere oplevelser:

I slutning af 90'erne lukkede man ...'s fiskefabrik i K By, hvorefter indhandling af fisk blev indstillet, på daværende tidspunkt en hård oplevelse for os fiskere.

Vi søgte om indhandlingstilladelse af stenbiderrogn hos omkringliggende byer og bygder, men indhandling af al fisk var ikke muligt. Indhandling af krabber blev startet i K3 By, men der var strenge begrænsninger på det, derfor blev størstedelen af fangsten smidt ud og når selskabets egne krabbefartøjer landede fangsten blev vi nødt til at smide hele vores fangst ud selvom vi havde bestilt en indhandlingen. Vi har ellers deltaget i kurser om dette i K4 By, men indhandling i K3 By var uacceptabel dårligt.

Derfor har jeg, som formand for produktionen i det nye fabrik inden det blev taget i brug, i samarbejde med kommunen arbejdet hårdt for at anskaffe fartøjer til fiskeri efter hellefisk til andre dygtige fiskere.

Heldigvis var chefen for nordregionen til at tale med og anskaffede nye fartøjer der var tilpasset til fiskeri efter hellefisk til fiskerne. De har siden indhandlet meget til den nye fabrik. For vores fartøjer var ikke tilpassede til fiskeri efter hellefisk og det var dyrt at ombygge dem til fiskeri efter andre arter, dertil kom der skader fra sejladsgennem tæt havis.

Efter langvarige bestræbelser på at skabe muligheder for indhandlingssteder for stenbiderrogn, lykkedes det os i samarbejde med ... A/S at skaffe et indhandlingssted på det gamle fabriksbygning på forsøgsbasis med vellykket resultat, hvor nabobyerne og

-bygderne som K5 By og K6 Bygd handlede med halvfabrikerede stenbiderrogn, hvor vi producerede dem som færdigvarer.

Herefter blev jeg meget syg, og det viste sig at være en gigtsygdom. I første omgang troede lægen, at det var senerne der var noget i vejen med, og jeg fik indsprøjtning for det, men det hjalp ikke. Jeg snakkede med en anden læge og fik foretaget røntgenundersøgelse, og konstaterede tomme væske i leddene, men nu er det helet. Derfor ansøger jeg indtrængende om erhvervsjagtbevis nu da jeg er helt rask."

Den 29. juli 2011 skrev jeg følgende til departementet:

"Jeg har den 13. april 2011 modtaget Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrugs brev af 12. april 2011.

Jeg har på baggrund af departementets svar nedenstående spørgsmål, som jeg beder departementet om at besvare.

1. Det fremgår af e-mailen af 19. november 2009 fra ... til ..., at:

"Jeg skal herfra oplyse at afgørelsen med begrundelsen sendes til A, herunder klagevejledningen, såfremt han vil klage over afgørelsen."

Hvilken klagevejledning er der givet A?

Jeg skal tillige anmode om, at få tilsendt en kopi af den afgørelse, som blev sendt til A.

2. Der henvises i Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrugs afgørelse ved e-mail af 26. marts 2011 [skulle have stået 2010] til, at afgørelsen vedrører "Jeg skal meddele, at vi har behandlet A's klage over afslag af tildeling af fangstbevis til hovederhverv [...]".

Hvilken ansøgning om fangstbevis til hovederhverv henvises der til?

Hvilket afslag, af hvilken dato, henvises der til?

Hvilken klage, af hvilken dato, henvises der til?

3. Der henvises i Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrugs afgørelse ved e-mail af 6. april 2010 til, at afgørelsen vedrører "Jeg skal meddele at vi behandlede klagen over afslaget på den første ansøgning om erhvervsmæssigt fangst- og jagtbevis til A [...]".

Hvilken "første ansøgning om erhvervsmæssigt fangst- og jagtbevis" henvises der til?

Hvilket afslag, af hvilken dato, henvises der til?

Hvilken klage, af hvilken dato, henvises der til?

4. Det fremgår af departementets svar af 11. januar 2011, at:

”For så vidt angår Deres spørgsmål om, hvorvidt daværende APNA i sin 2009 afgørelse har taget hensyn til de dispensationsmuligheder, som fremgår af § 1, nr. 2 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov om fangst og jagt, skal APNN hertil svare bekræftende til genmæle. A fik efter sagens oplysninger foretaget kontrolundersøgelser af blodkarrene i hjernen ved Rigshospitalet i København i henholdsvis januar 2007 & 2008. Som nævnt ovenfor drev han erhvervsjagt i såvel året for, i år 2007 som 2008. Til trods heraf, havde han efter skattestyrelsens oplysninger ved sidste kvartal af år 2009 [skulle have stået 2008] endnu ikke opfyldt bruttoerhvervsindkomstsandelen af de krav, der skal indfries efter § 3, nr. 4 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser for at blive tildelt en erhvervsjagtbevis efter de almindelige regler herom.

Efter de foreliggende oplysninger om sagen, foreligger der ligeledes ingen dokumentation for, at han indenfor en overskuelig fremtid bliver i stand til at opfylde dette krav, jf. § 1, nr. 2, litra 3 i Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008 om ændring af Landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008, for at en dispensation kan komme på tale. Henset til andragerens alder og øvrige forhold, har APNN ligeledes indtil videre ikke kunne finde anledning til at gøre brug af de dispensationsmuligheder, som lovens § 1, nr. 2, litra 2 og 4 frembyder.”

Det fremgår dog hverken af styrelsens afgørelse af 26. marts 2010 eller 6. april 2010, at dette er taget med ved vurderingen. I begge afgørelser er der alene henvist til A's indkomst i 2007 og 2008.

Hvad er baggrunden for, at det ikke fremgår af afgørelserne, og at det ikke er tillagt mere betydning ved afgørelserne?

5. Det fremgår af afgørelsen af 6. april 2010 fra styrelsen om klagevejledning:

”Såfremt der er fremkommet nye oplysninger eller der er truffet afgørelse på forkert grundlag kan der klages over afgørelse hertil: Aalisarnermut Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoqarfik, Postboks 269, 3900 Nuuk. Klager har også mulighed for at anbringe sagen for retsvæsenet og videresende sagen til Inatsisartuts Ombudsmand.”

På hvilket grundlag er der henvist til klagemulighed til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug?

6. Det fremgår af departementets svar af 12. april 2011 under besvarelsen af spørgsmål 5, blandt andet at:

”Forudsat A indser essensen af 50 % indtægtskravet, kan Departementet dog overveje endnu en dispensation. Det skal dog pointeres heraf, at A ikke skal regne med at skulle få dispensationer år efter år, idet der hverken er hjemmel eller praksis til dette.”

Det er ikke klart, hvad der menes hermed. Vil departementet genbehandle sagen?

I bekræftende fald, på hvilket grundlag, vil departementet genbehandle sagen?

7. Styrelsens svar af 19. juli 2010 var vedlagt kopi af sagens dokumenter.

Jeg er imidlertid usikker på, om jeg har modtaget hele sagsmappen, jeg beder derfor departementet om at udlåne sin originale sagsmappe i dens helhed vedrørende behandlingen af A's ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Hvis departementet har sagsakter, der alene foreligger elektronisk, beder jeg om at få udskrifter heraf. Har departementet et elektronisk sagsstyringssystem, beder jeg om en udskrift af listen over de dokumenter, der ligger på sagen i det elektroniske sagsstyringssystem.”

Jeg rykkede departementet for svar ved brev af 3. oktober 2011.

Jeg modtog følgende svar af 5. oktober 2011 fra departementet:

”Ombudsmanden har ved skrivelse af 29. juli 2011 stillet en række spørgsmål til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug som en opfølgning på Departementets svarskrivelse af 12. april 2011 til Ombudsmanden.

Departementet har i denne forbindelse følgende svar til de stillede spørgsmål:

Ad spm. 1.

Departementet kan oplyse i forbindelse med dette spørgsmål, at der medfølger en klagevejledning med følgende ordlyd når der meddeles afslag til ansøgere.

”Såfremt der er fremkommet nye oplysninger eller der er truffet afgørelse på forkerte grundlag kan der klages over afgørelse hertil: Aalisarnermut Piniarnermut Nunaleri-nermullu Naalakkersuisoqarfik, Postboks 269, 3900 Nuuk. Klager har også mulighed for at anbringe sagen for retsvæsenet og videresende sagen til Inatsisartuts Ombudsmand”.

Landsstyreområdet har været igennem to organisationsændringer i løbet af 2010 og som en følge af disse organisationsændringer er det desværre blevet konstateret, at der er problemer med at opspore en del dokumenter, herunder den afgørelse Kontorchef ... refererer til i e-mail af 19. november 2009.

Ad spm. 2.

Departementet kan oplyse, at det virker usandsynligt at daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug har udsendt en e-mail meddelelse til A... den 26 marts 2011, idet Styrelsen blev nedlagt allerede pr. 1. september 2010.

Styrelsen har derimod korresponderet med Erhvervskonsulent ... den 26. marts 2010. Departementet anser denne korrespondance som denne, Ombudsmanden refererer til ift. spørgsmål 2.

Departementet kan i fortsættelse heraf oplyse, at Styrelsen modtog en ansøgning/klage fra A den 24. marts 2010. Styrelsens e-mail af 26. marts 2010 henviser således til denne ansøgning/klage.

Så vidt angår det næste underspørgsmål under spm. 2, henvises der til besvarelsen under spm. 1 hvoraf det fremgår, at A imod hans forventning, modtog et fritidsjagtbevis i stedet for den erhvervsjagt bevis han søgte om.

Ift. det sidste spørgsmål under spørgsmål 2, kan det oplyses, at der refereres til samme ansøgning som Styrelsen modtog den 24. marts 2010. Det præciseres heraf, at brevet blev formuleret både som en ansøgning, og som en klage.

Ad spm. 3.

Det bemærkes ift. dette spørgsmål, at klagen som afgørelse af 26. marts 2010 henviser til, er identisk med den klage afgørelse af 6. april 2010 henviser til.

Begge e-mails omhandler den samme klage og afgørelse.

Baggrunden for de to e-mails er, at Styrelsen fandt det nødvendigt at gensende afgørelsen, idet der manglende en klagevejledning i e-mail af 26. marts 2010.

Ad spm. 4.

Når Departementet modtager en ansøgning om fornyelse af erhvervsjagtbevis, foretages der en vurdering om ansøgningen kan imødekommes ved, at efterse om kravet i Fangstlovens § 3, stk. 2 og § 4, stk. 2. nr. 4, er opfyldt.

Heraf har Departementet en fastlagt praksis, hvorved fangeren i to år forud for ansøgnings indgivelse, skal have indtjent mindst 50 % af sin indkomst fra fanger erhvervet.

Departementet skal i denne forbindelse henvise til Departementets svarskrivelse af 12. april sd. 1, hvor Departementets praksis angående indtægtskravet er angivet.

Styrelsens afgørelser af 26. marts og 6. april 2010 anses at være korrekte begrundet — på baggrund af denne praksis, idet der alene lægges vægt på indkomsten for de to forudgående år når Styrelsen sagsbehandler ansøgninger om erhvervsjagtbevis.

Ad spm. 5.

Der findes ikke en bestemmelse i Landstingslov nr. 17 af 31. oktober 1996 med senere ændringer, så vidt angår muligheden og hvortil en ansøger om erhvervsjagtbevis kan klage.

Klagevejledningen og henvisningen til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug har således sin baggrund i den almindelige ulovbestemte regel om administrative rekurs og forvaltningslovens § 25.

Ad spm. 6.

Det kan oplyses i forbindelse med spørgsmål 6, at Departementet er villig til, at genbehandle sagen såfremt Ombudsmanden når frem til, at der er grundlag for det.

[...]

Bilag

Departementet vedlægger A's ansøgning/klage af 15. marts 2010."

Brevet af 15. marts 2010 fra A er citeret ovenfor.

Jeg udtaler herefter:

"Lovgivning om erhvervsjagtbeviser

Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, med senere ændringer²⁹. § 4 og § 6 er affattet således:

"§ 4. Fangst og jagt må kun udøves af personer med tilladelse hertil. Tilladelsen gives i form af et erhvervsjagtbevis eller et fritidsjagtbevis, jævnfør dog § 7.

Stk. 2. Tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt kan kun gives personer, der

- 1) har fast tilknytning til det grønlandske samfund;*
- 2) er tilmeldt et folkeregister i Grønland og har haft folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år; og*
- 3) er fuldt skattepligtige til Grønland og har været fuldt skattepligtige til Grønland i de seneste 2 år.*
- 4) der har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50% af pågældendes samlede bruttoindkomst jf. dog litra a-c. Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er under 210 BT (150 BRT), indgår i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.*

29) Landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, som ændret ved landstingslov nr. 11 af 12. november 2001, landstingslov nr. 9 af 15. april 2003 og ved landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008.

a) Bruttoindkomst der stammer fra arrangering af betalings/trofæjagt eller fra beskæftigelse som guide i forbindelse med betalingsjagt i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse om betalingsjagt og – fiskeri, opgøres ligeledes som bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.

b) Indtægt der stammer fra turismevirksomhed eller fra tjenesteydelser i forbindelse med monitorering eller forskning af naturen, i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse om erhvervsjagtbeviser, indgår hverken i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri eller i opgørelsen af den samlede bruttoindkomst.

c) Honorarer fra borgerligt ombud eller honorarer fra bestyrelsesarbejde i erhvervs-fangerorganisationer/-foreninger, indgår hverken i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri eller i opgørelsen af den samlede bruttoindkomst. [Stk. 2 er fra lovændringen i 2008].

Stk. 3. Tilladelse til fritidsfangst og -fritidsjagt kan gives til danske statsborgere og andre landes statsborgere som er tilmeldt et folkeregister i Grønland.

Stk. 4. Landsstyret kan meddele dispensation fra betingelserne i:

1) § 4, stk. 2, nr. 2-4, og stk. 3, når vedkommende midlertidigt inden for de nævnte perioder har opholdt sig uden for Grønland i uddannelsesøjemed eller lignende, eller det skønnes rimeligt ud fra ansøgerens tilknytning til Grønland.

2) § 4, stk. 2, nr. 4, for personer, som hidtil ikke har haft et hovederhverv.

3) § 4, stk. 2, nr. 4, når det kan godtgøres, at der har foreligget særlige omstændigheder, som har bevirket, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes.

4) § 4, stk. 2, nr. 4, for personer som tidligere har haft erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt som hovederhverv. [Stk. 4 blev tilføjet ved lovændringen i 2008]

[...]

§ 6. Landsstyret udsteder regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af jagtbeviser. Landsstyret kan herunder pålægge et gebyr for udstedelse af jagtbeviser.

Stk. 2. Landsstyret kan i forbindelse med udstedelse af regler efter stk. 1 uddelegere sin afgørelseskompetence til kommunalbestyrelsen jf. § 4, stk. 1 og 2 nr. 1-4 samt § 5, stk. 1 og 2." [Stk. 2 er fra lovændringen i 2008]

Det fremgår af bemærkningerne til § 4, stk. 4, stk. 2, nr. 4, blandt andet:

"For så vidt angår særlige omstændigheder menes der ufrivillige forhold for ansøgeren så som sygdom, fysisk og psykiske skader eller andre sociale forhold, der har gjort, at kravet om indtægtsandel ikke har kunnet opfyldes."

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser § 3, § 4, og § 6 er affattet således:

"§ 3. Erhvervsjagtbevis udstedes efter ansøgning til personer der:

1) har fast tilknytning til det grønlandske samfund,

2) er tilmeldt et folkeregister i Grønland og har haft folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år,

3) er fuldt skattepligtige til Grønland og har været fuldt skattepligtige til Grønland i de seneste 2 år, og

4) har en bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50 % af pågældendes samlede

bruttoindkomst. Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er over 150 BRT eller 210 BT, indgår ikke i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri. Honorarer fra borgerligt ombud eller honorarer fra bestyrelsesarbejde i erhvervsfangerorganisationer/-foreninger indgår hverken i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri eller i opgørelsen af den samlede bruttoindkomst. Ved opgørelse af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri efter denne bestemmelse, indgår bruttoindkomst, der stammer fra arrangering af betalingsjagt eller fra beskæftigelse som guide i forbindelse med betalingsjagt i henhold til Hjemmestyrets bekendtgørelse om betalingsjagt- og fiskeri.

§ 4. Direktoratet for Fiskeri og Fangst kan efter indstilling fra bopælskommunen vedlagt en skriftlig høring herom fra den lokale fisker- og fangerforening, give dispensation til udstedelse af erhvervsjagtbevis.

Stk. 2. Ansøgningen om dispensation til erhvervsjagtbevis skal ske via kommunekontoret til Direktoratet for Fiskeri og Fangst.

Stk. 3. Dispensationen meddelt i henhold til stk. 2 gælder i det kalenderår for hvilken den er udstedt.

[...]

§ 6. Ansøgning om erhvervsjagtbevis sendes til bopælskommunen på det af Direktoratet for Fiskeri og Fangst udformede ansøgningskema.

Stk. 2. Inden fremsendelse af ansøgningen kan bopælskommunen forelægge den for den lokale fisker- og fangerforening til høring. Ansøgningen attesteres af bopælskommunen, som påser, at betingelserne i § 3 er opfyldt.

Stk. 3. Hvis bopælskommunen finder, at ansøgeren ikke opfylder kravene i § 3, og bopælskommunen derfor ikke attesterer ansøgningen, skal bopælskommunen skriftligt meddele ansøgeren dette med kopi til Direktoratet for Fiskeri og Fangst."

1. Behandlingen af ansøgning af 22. september 2009

A søger om erhvervsjagtbevis for 2010, ved ansøgningskema af 22. september 2009.

Det fremgår af ansøgningskemaet, at A søger erhvervsjagtbevis på dispensation, idet han ikke opfylder indtægtskravet. Det vil sige kravet om bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri på mindst 50 % af den samlede bruttoindkomst, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, i landstingsloven om, fangst og jagt.

Det fremgår af ansøgningen, at den lokale fisker- og fangerforening støtter dispensationsansøgningen.

Ansøgningskemaet er stemplet og underskrevet af Erhvervskontoret i K Kommune, K By den 4. november 2009.

A får herefter tilsendt et fritidsjagtbevis, som han betaler og først efterfølgende opdager er et fritidsjagtbevis og ikke et erhvervsjagtbevis.

Det fremgår af en e-mail af 19. november 2009 fra kontorchefen for den daværende styrelse til departementschefen og en medarbejder i departementet, at erhvervskonsulenten i kommunekontoret har haft en telefonisk samtale med kontorchefen i den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug. Det fremgår heraf, at styrelsen havde givet A afslag på ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Det fremgår videre, at kontorchefen, under telefonsamtalen, lovede, både erhvervskonsulenten og efterfølgende A, at afslaget ville blive sendt skriftligt med en klagevejledning.

Erhvervskonsulenten i kommunekontoret skriver herefter en e-mail til den daværende styrelse, hvor han henviser til § 3, stk. 5, i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 33 af 17. december 1996 og derfor er uforstående for styrelsens afslag på A's ansøgning.

Herefter gør den daværende styrelse, i en e-mail, erhvervskonsulenten opmærksom på, at den nævnte bekendtgørelse ikke længere er gældende, men er erstattet af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 17. november 2003 om erhvervsjagtbeviser³⁰. Styrelsen bemærker videre, at den bestemmelse, som kommunen har henvist til i den ophævede bekendtgørelse ikke er videreført i den gældende bekendtgørelse, og at ansøgninger om erhvervsjagtbeviser nu vurderes efter den gældende bekendtgørelses § 3.

Styrelsen oplyser, at styrelsen vil sende en afgørelse med klagevejledning til A.

Det fremgår af departementets svar af 12. april 2011, at A ikke modtog et formelt afslag på sin ansøgning af 22. september 2009 om erhvervsjagtbevis, men at han i stedet fik tilsendt et fritidsjagtbevis.

På baggrund af ovenstående lægger jeg til grund, at A aldrig modtog noget svar på sin ansøgning af 22. september 2009 om erhvervsjagtbevis.

Den daværende Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug har således ikke besvaret A's ansøgning om erhvervsjagtbevis. Dette finder jeg kritisabelt.

30) Jeg bemærker, at Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 33 af 17. december 1996 blev erstattet første gang i 1997 og herefter 3 gange og for 4. gang ved den gældende bekendtgørelse nr. 20 af 17. november 2003.

Med henvisning til den tid, der er gået siden A søgte om erhvervsjagtbevis, vil det ikke være relevant, at jeg nu henstiller til, at departementet besvarer A's ansøgning om erhvervsjagtbevis for 2010.

På denne baggrund henstiller jeg imidlertid Departementet for Fangst, fiskeri og Landbrug til for eftertiden at besvare alle ansøgninger om erhvervsjagtbeviser.

Jeg bemærker herudover, at det fritidsjagtbevis, som den daværende styrelse sendte til A, er uhjemlet, hvis A ikke har søgt om et fritidsjagtbevis.

Vedrørende den daværende styrelses bemærkning i e-mailen til erhvervskonsulenten på kommunekontoret i K By om, at ansøgninger om erhvervsjagtbeviser vurderes efter bekendtgørelsens § 3, bemærker, jeg at bekendtgørelsens § 4 vedrører muligheden for at meddele erhvervsjagtbevis ved en dispensationsansøgning, ligesom der er bestemmelser i landstingsloven om fangst og jagt, der vedrører andre muligheder for at meddele erhvervsjagtbevis ved dispensation.

2. Behandlingen af ansøgning af 14. januar 2010 og klage/ansøgning af 15. marts 2010

A søger igen om erhvervsjagtbevis ved brev af 14. januar 2010, som kommunekontoret i K By videresender til den daværende styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug. A henviser i sit brev til, at den lokale fisker- og fangerforening støtter hans ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Kommunekontoret rykker styrelsen for svar den 24. februar 2010 og den 1. marts 2010.

2. marts 2010 sender kommunekontoret en støtteskrivelse fra den lokale fisker- og fangerforening til styrelsen.

A skriver brev af 15. marts 2010 til styrelsen, hvoraf det blandt andet fremgår:

"Jeg vedlægger dette som supplement.

For det første solgte jeg min kutter i 1998 på grund af sygdom.

I 2007 var jeg tæt på en hjerneblødning og blev behandlet i Danmark, og først i 2009 blev jeg rask og har været rask siden. Jeg har derfor i disse år ikke kunnet drive erhvervet ordentligt.

[...]” [Mit embedes oversættelse til dansk]

Kommunekontoret rykker den 16. marts 2010 endnu engang styrelsen for svar på A's ansøgning.

Det fremgår af sagsakterne, at styrelsen den 25. marts 2010 indhenter oplysninger om A's indkomst i 2007 og 2008.

Den daværende styrelse sender sin afgørelse ved e-mail af 26. marts 2010 til kommunekontoret. Styrelsen meddeler A afslag på hans ansøgning om erhvervsjagtbevis.

Styrelsen har i sin afgørelse således alene henvist til, at A på baggrund af sin indkomst i 2007 og 2008 ikke opfylder betingelsen i landstingsloven om fangst og fiskeris § 4, stk. 2, nr. 4, første punktum, om indkomstkrauet.

Styrelsen fremsender, ved e-mail af 6. april 2010, endnu et afslag på A's ansøgning til kommunekontoret. Afslaget er nærmest enslydende med afslaget af 26. marts 2010. Afslaget af 6. april 2010 indeholder dog en klagevejledning.

Det fremgår af departementets svar af 5. oktober 2011 til mig, at styrelsens afgørelser af henholdsvis 26. marts 2010 og 6. april 2010 begge vedrører A's klage/ansøgning af 15. marts 2010, som styrelsen modtog den 24. marts 2010.

Jeg lægger på denne baggrund til grund, at styrelsen ikke har besvaret A's ansøgning af 14. januar 2010.

Vedrørende den daværende styrelses begrundelse i afgørelserne af 26. marts 2010 og 6. april 2010 henviser jeg til sagsbehandlingslovens § 24 om begrundelsers indhold:

”§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, i det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelse tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. Begrundelsens indhold kan begrænses, i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab ti denne til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til den pågældende selv eller til andre private eller offentlige interesser, jf. § 15.”

Det fremgår af departementets svar af 11. januar 2011 til mig, at departementet i sin afgørelse har taget hensyn til de dispensationsmuligheder, der er i landsloven om fangst og jagt, ligesom det fremgår af svaret, at departementet i sin behandling af A's ansøgning har været opmærksom på, at A har været syg.

Den daværende styrelses overvejelser om mulighed for dispensation, fremgår imidlertid hverken af styrelsens afgørelse af 26. marts 2010 eller af afgørelsen af 6. april 2010.

Dette finder jeg kritisabelt.

Med henvisning til den tid, der er gået siden A søgte om erhvervsjagtbevis, vil det ikke være relevant, at jeg nu henstiller til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug at besvare A's ansøgning af 14. januar 2010 og til at genbehandle hans ansøgning af 24. marts 2010 om erhvervsjagtbevis for 2010.

På denne baggrund henstiller jeg, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for eftertiden efterlever sagsbehandlingslovens § 22 om begrundelsespligt samt sagsbehandlingslovens § 24 om begrundelsers indhold i de tilfælde, hvor der meddeles afslag på ansøgninger om erhvervsjagtbevis.

Jeg bemærker, at departementet i sit svar af 12. april 2011 har anført, at "Forudsat A indser essensen af 50 % indtægtskravet, kan Departementet dog overveje endnu en dispensation." Jeg bemærker, at det ikke af lovgivningen om dispensationsmulighederne for at meddele erhvervsjagtbevis fremgår nogen steder, at dette kan stilles som betingelse.

Jeg finder det derfor uheldigt, at departementet har anført dette i sit svar.

Under min behandling af sagen har der været tvivl om, hvilke af den daværende styrelses afgørelser der vedrørte hvilken ansøgning. Dette finder jeg uheldigt.

Jeg henstiller derfor, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for eftertiden i sine besvarelser af breve, ansøgninger og andre henvendelser fra borgere henviser til, hvilken henvendelse af hvilken dato fra borgeren som besvarelsen vedrører.

3. Yderligere bemærkninger

3.1 Klagevejledning

Følgende klagevejledning fremgår af den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrugs afgørelse af 6. april 2010:

"Klagevejledning

Såfremt der er fremkommet nye oplysninger eller der er truffet afgørelse på forkerte grundlag kan der klages over afgørelse hertil: Aalisarnermut Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoqarfik, Postboks 269, 3900 Nuuk. Klager har også mulighed for at anbringe sagen for retsvæsenet og videresende sagen til Inatsisartuts Ombudsmand."

Det fremgår af departementets svar af 5. oktober 2011, at det er en standardformuleret klagevejledning, der gives med ved afslag på ansøgninger om erhvervsjagtbeviser.

Om baggrunden for klagevejledningen har departementet anført, at:

"Der findes ikke en bestemmelse i Landstingslov nr. 17 af 31. oktober 1996 med senere ændringer, så vidt angår muligheden og hvortil en ansøger om erhvervsjagtbevis kan klage.

Klagevejledningen og henvisningen til Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug har således sin baggrund i den almindelige ulovbestemte regel om administrative rekurs og forvaltningslovens § 25."

Jeg bemærker hertil, at § 25 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (sagsbehandlingsloven) vedrører afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed. Dette er imidlertid ikke tilfældet her, da afslag på ansøgninger om erhvervsjagtbevis ikke kan påklages til anden forvaltningsmyndighed.

Jeg bemærker, at muligheden for at klage til Ombudsmanden for Inatsisartut eller at anlægge sag ved domstolene ikke er omfattet af en myndigheds pligt til at vejlede om klageadgang i henhold til sagsbehandlingslovens § 25. Da disse instanser står uden for den almindelige umiddelbare klageadgang.

Myndigheden skal dog give klagevejledning, hvis der er lovbestemte frister for anlæggelse af sag ved domstolene, jf. sagsbehandlingslovens § 26.

Ved administrativ rekurs er der tale om, at en borger kan klage over en myndigheds afgørelse eller sagsbehandling til en anden forvaltningsmyndighed.

Den daværende Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug var en afdeling i Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, som Afdelingen for Fiskeri og

Fangst er det i dag. Der kan derfor ikke være tale om administrativ rekurs inden for samme myndighed.

Ved remonstration er der tale om, at en borger kan henvende sig til den myndighed, der har truffet afgørelsen og bede den samme myndighed om at genoptage sagen.

På baggrund af formuleringen i den anvendte standardklagevejledning "såfremt der er kommet nye oplysninger eller er truffet afgørelse på forkert grundlag", lægger jeg til grund, at departementet henviser til muligheden for remonstration.

Jeg bemærker, at der ikke er nogen lovbestemmelser om mulighed for remonstration ved afslag på ansøgning om erhvervsjagtbevis. I dette tilfælde har borgeren derfor som udgangspunkt ikke et retskrav på, at myndigheden skal genoptage sagen.

Det antages dog i almindelighed, at borgeren i forbindelse med ulovbestemt remonstration har et "retskrav på genoptagelse og ny realitetsbehandling af sagen i tilfælde, hvor der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen at der er en vis sandsynlighed for at sagen ville have fået et andet udfald hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedens oprindelige stillingtagen til sagen."³¹

Hvis en borger henvender sig for at få en sag genoptaget, må departementet foretage en konkret vurdering i den enkelte sag.

På baggrund heraf finder jeg det uheldigt, at departementet anvender den nævnte standardformulering som klagevejledning, idet borgeren kan få det indtryk, at borgeren har et retskrav på, at departementet skal genoptage sagen, hvis der er kommet nye oplysninger eller er truffet afgørelse på forkert grundlag.

Jeg henstiller derfor, at departementet ikke anvender den ovenfor nævnte standardformulering.

Departementet kan i stedet, efter en konkret vurdering i den enkelte sag, i henhold til god forvaltningsskik, vælge at henvise til, at borgeren kan lægge sag an ved domstolene eller klage over afslaget til Ombudsmanden for Inatsisartut.

31) Jf. Forvaltningsret af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, side 921.

3.2 Henvi sning til lovgivning

Den daværende Styrelse for Fiskeri, Fangst og Landbrug har i sin afgørelse af 26. marts 2010 samt i sin afgørelse af 6. april 2010 citeret en bestemmelse fra landstingsloven om fangst og jagt.

Jeg bemærker, at styrelsen alene har anført "4)".

Styrelsen burde have angivet, at den bestemmelse, som der blev citeret, var § 4, stk. 2, nr. 4, første punktum.

Hertil bemærker jeg, at styrelsen alene har henvist til en ændringslov til landstingsloven om fangst og jagt.

Jeg finder henvisningen til lovgivningen uheldig.

Jeg henleder departementets opmærksomhed på punkt 216 i, Formandens Departement, Lovkontorets vejledning om sagsbehandlingsloven af december 1994, under afsnittet om almindelige regler i øvrigt om sagsbehandlingens tilrettelæggelse m.v.:

"216. Henvisninger til love og bekendtgørelser m.v. skal medtages i forvaltningsafgørelser i det omfang, det følger af reglerne om begrundelse, jf. ovenfor under pkt. 131. Henvisninger til love bør, medmindre der er tale om almindeligt kendte love, indeholde en angivelse af lovens fuldstændige titel, herunder lovens dato og nummer. Det samme gælder bekendtgørelser. Det vil ofte være hensigtsmæssigt at skrive disse henvisninger i et særskilt afsnit for at lette læsningen af afgørelsen."

Jeg bemærker, at den daværende styrelse i sine afgørelser burde have henvist til landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, med senere ændringer.

Jeg henstiller, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for eftertiden henviser til lovgivning på en måde, så der ikke er tvivl om, hvilken lovgivning der danner grundlag for departementets afgørelse.

3.3 Kommunernes rolle i sager om ansøgning om erhvervsjagtbevis

Jeg er under min behandling af sagen blevet opmærksom på kommunens rolle, som har givet mig anledning til at fremkomme med nogle generelle bemærkninger til kommunernes rolle i ansøgningssager om erhvervsjagtbevis.

Det fremgår af sagen, at den daværende Styrelsen for Fiskeri, Fangst og Landbrug har truffet sine afgørelser på baggrund af A's ansøgninger, som kommunekontoret i K By har videregivet.

§ 6 i landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, som ændret ved landstingslov nr. 1. af 16. maj 2008, er affattet således:

“§ 6. Landsstyret udsteder regler om udstedelse, erhvervelse og fortabelse af jagtbeviser. Landsstyret kan herunder pålægge et gebyr for udstedelse af jagtbeviser.

Stk. 2. Landsstyret kan i forbindelse med udstedelse af regler efter stk. 1 uddelegere sin afgørelseskompetence til kommunalbestyrelsen jf. § 4, stk. 1 og 2 nr. 1-4 samt § 5, stk. 1 og 2.”

Bemærkningerne til bestemmelsens stk. 1 og 2, som er fra 1999, er affattet således:

“Med denne bestemmelse er det formålet, at der kan udstedes regler om erhvervelse og fortabelse af jagtbeviser, herunder pålægge et gebyr for udstedelsen. Denne bestemmelse blev indført første gang i forbindelse med ændringen af loven i 1992. Landsstyret kan derudover pålægge kommunerne at varetage den nødvendige administrative forvaltning af reglerne, idet kommunerne [kommunerne] er nærmest brugerne og bedre kan bedømme om ansøgerne er berettiget enten til erhvervsmæssig eller fritidsmæssig jagtbevis.”

Bemærkningerne til lovændringen i 2008 af stk. 2 er affattet således:

“Bestemmelsen bygger på bemærkningerne til gældende § 6, stk. 2, som nu er præciseret. Hensigten er utvetydigt at udtrykke at Direktoratet kan uddelegere sin afgørelseskompetence til kommunerne så disse kan træffe afgørelser om udstedelse eller fortabelse af erhvervsjagtbeviser i henhold til bekendtgørelse herom. Endvidere forudsættes det, at kommunerne skal indhente oplysninger hos de centrale skattemyndigheder ved vurderingen af, om en ansøger er berettiget til enten erhvervs- eller fritidsjagtbevis.”

Kommunens opgaver i forbindelse med ansøgninger om erhvervsjagtbeviser fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. november 2003 om erhvervsjagtbeviser.

Bekendtgørelsens § 4 og § 6 er affattet således:

“§ 4. Direktoratet for Fiskeri og Fangst kan efter indstilling fra bopælskommunen vedlagt en skriftlig høring herom fra den lokale fisker- og fangerforening, give dispensation til udstedelse af erhvervsjagtbeviser.

Stk. 2. Ansøgningen om dispensation til erhvervsjagtbevis skal ske via kommunekontoret til Direktoratet for Fiskeri og Fangst.

Stk. 3. Dispensationen meddelt i henhold til stk. 2 gælder i det kalenderår for hvilken den er udstedt.”

"§ 6. Ansøgning om erhvervsjagtbevis sendes til bopælskommunen på det af Direktoratet for Fiskeri og Fangst udformede ansøgningskema.

Stk. 2. Inden fremsendelse af ansøgningen kan bopælskommunen forelægge den for den lokale fisker- og fangerforening til høring. Ansøgningen attesteres af bopælskommunen, som påser, at betingelserne i § 3 er opfyldt.

Stk. 3. Hvis bopælskommunen finder, at ansøgeren ikke opfylder kravene i § 3, og bopælskommunen derfor ikke attesterer ansøgningen, skal bopælskommunen skriftligt meddele ansøgeren dette med kopi til Direktoratet for Fiskeri og Fangst."

Kommunernes opgave i relation til ansøgninger om erhvervsjagtbeviser over for Naalakkersuisut/Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er således at modtage ansøgninger og afgive indstillinger i forbindelse med ansøgningernes videresendelse til departementet, som træffer afgørelse. Kommunen skal i den forbindelse påse, at betingelserne i bekendtgørelsens § 3 er opfyldt.

Det fremgår af bemærkningerne, at baggrunden for ændringen af § 6, stk. 2, i 2008 er, at det skal være muligt for departementet at uddelegere sin afgørelseskompetence i behandlingen af ansøgninger om erhvervsjagtbeviser til kommunerne. Dette er dog endnu ikke nærmere reguleret i bekendtgørelsesform. I henhold til den gældende bekendtgørelse er det departementet, der træffer afgørelse.

Jeg henviser i den forbindelse til Forvaltningsret af blandt andre Hans Gammeltoft-Hansen, hvor af følgende blandt andet fremgår:

"Afgørelsen må normalt meddeles direkte til parten af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Er andre myndigheder eller led i det administrative hierarki interesseret i afgørelse, bør disse ikke underrettes om afgørelsen ved at den til parten stiledede afgørelse sendes via disse til videre foranstaltning. Underretningen bør i stedet ske ved en anden - samtidig - skrivelse."³²

Det forekommer mig derfor problematisk, at den daværende styrelse har adresseret sin afgørelse om ansøgning om erhvervsjagtbevis til kommunen.

Styrelsen burde have adresseret sine afgørelser til A, der har partsstatus i denne sag og ikke til kommunekontoret i K By.

Jeg henstiller derfor til, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for eftertiden stiler sine afgørelser til den pågældende ansøger, som primær adressat.

3.4 Lovgivningen om erhvervsjagtbeviser

32) Jf. Forvaltningsret af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, side 606 f.

Jeg er under min behandling af sagen blevet opmærksom på nogle forhold omkring lovgivningen om erhvervsjagtbeviser.

3.4.1 Opregningen af betingelserne i § 4, stk. 2, i landstingslov om fangst og jagt

Jeg er under min behandling af sagen blevet opmærksom på den måde, som opregningen i § 4, stk. 2, i landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt, med senere ændringer er opstillet på. § 4, stk. 2, er senest ændret ved landstingslov nr. 1 af 16. maj 2008.

Således afsluttes § 4, stk. 2, nr. 1, med semikolon, nr. 2 med semikolon og "og". Mens nr. 3 er afsluttet med punktum og nr. 4 er afsluttet med punktum. Dette gælder både i den grønlandske og den danske udgave af landstingsloven.

Jeg læser og forstår bestemmelsen således, at alle 4 betingelser, det vil sige § 4, stk. 2, nr. 1-4, skal være opfyldt for at tilladelse til erhvervmæssig fangst og jagt kan gives.

Opstillingen af betingelserne stemmer imidlertid ikke overens hermed.

Punktummet efter nr. 3 betyder reelt, at enten betingelserne i nr. 1-3 skal være opfyldte eller betingelsen nævnt i nr. 4.

Jeg henviser til side 42 i, Formandens Departement, Lovkontorets "Retningslinier for udarbejdelse af regler i Grønlands Hjemmestyre", 2. reviderede udgave, februar 2009.

Jeg går ud fra, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug er opmærksom herpå ved næste ændring af landstingsloven.

3.4.2 Betingelsen om indkomstkraevet i landstingsloven og bekendtgørelsen

Jeg er under min behandling af sagen blevet opmærksom på en mindre uoverensstemmelse mellem landstingsloven om fangst og jagt og bekendtgørelsen om erhvervsjagtbeviser.

Således fastslår landstingslov om fangst og jagt § 4, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., at "Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er

under 210 BT (150 BRT), indgår i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.” [min fremhævelse].

Mens bekendtgørelsens § 3, nr. 4, 2. pkt., fastslår, at ”Bruttoindkomst fra fiskeri med fartøjer, der i henhold til fartøjets målerbrev er over 150 BRT eller 210 BT, indgår ikke i opgørelsen af bruttoindkomst fra fangst, jagt og fiskeri.” [min fremhævelse].

Jeg bemærker, at ordlyden i landstingsloven og bekendtgørelsen indtil lovændringen i 2008 af landstingsloven ellers har været enslydende. Det er således ændringen i 2008 af landstingslovens § 4, stk. 2, nr. 4, der har medført en mindre uoverensstemmelse.

Jeg går ud fra, at departementet forvalter sin praksis i overensstemmelse med landstingsloven, som har forrang for bekendtgørelsen.

Jeg går ud fra, at departementet vil foretage det nødvendige med henblik på at sikre overensstemmelse mellem bekendtgørelsen og loveteksten.

Jeg afventer herefter Departementet for Fiskeri, fangst og Landbrugs svar på mine anmodninger og henstillinger.

Jeg har ved særskilt brev og ved kopi af dette brev orienteret A samt K Kommune om min opfattelse af sagen.”

Jeg erindrede ved brev af 23. maj 2012 Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug for svar.

Jeg modtog ved mail af 31. maj 2012 følgende svar fra departementet:

”Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug refererer til Ombudsmandens rykker-skrivelse af 23. maj 2012.

Departementet skal i den forbindelse indledningsvis beklage det sene svar.

Hvad angår den konkrete sag kan det oplyses, at departementet har meddelt A et erhvervsjagtbevis på baggrund af en dispensationsansøgning.

Departementet er derudover i gang med at implementere Ombudsmandens henstillinger af 13. januar 2012.

Heraf kan det oplyses, at departementet har udarbejdet en vejledning vedrørende behandling af dispensationssager, og der ventes en snarlig færdiggørelse af vejledninger vedrørende anvendelse af forvaltningslovens §§ 22 og 24, samt en vejledning om Kommunernes behandling af ansøgninger om jagtbeviser.

..."

Jeg meddelte herefter departementet, at jeg har noteret mig, at departementet har taget mine bemærkninger til efterretning, og at jeg ikke foretager mig yderligere i sagen.